NĂM THỨ MƯỜI BA. SỐ THỨ 2372 MỖI SỐ: 0$02 NGÀY CHỦ-NHẬT 15 FEVRIER 1925

RÉSIDENCE SUPÉRIEURE AU TONKIN
BIBLIOTHÈQUE
N° 3288

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

HANOI

	Hanoi	Nam-Định, Haiphong, Hải-dương, Thái-bình, Sontay, Bắc-ninh, Hưng-yên, Phúc-yên, Vĩnh-yên, Hà-đông, Tonkin, Laokay, Yên-bái, Phú-thọ, Thái-nguyên, Lạng-sơn, Tuyên-quang, Hà-giang, Cao-bằng, Bắc-kạn, Lai-châu, Hòa-bình, Ninh-bình, Thanh-hóa, Vinh, Haut-Laos	Nam-Kỳ, Pnom-Penh, Tourane, Faifoo, Quinhon, Nhatrang, Dalat, Phanthiet, Cambodge, Laos, Cochinchine	Nước ngoài
Một năm	6$00	6$00	$30	$60	12$00
Các làng và các công-sở	8.00	8.00	4.00	9.00	00
Sáu tháng	3.00	3.50	3.20	3.25	6.00
Ba tháng	1.50	1.75	1.60	1.65	3.00
Một tháng	0.50	0.60	0.55	0.60	1.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61 63, Rue du Coton. Hanoi

Fondateur: F.-H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef: PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique
TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

ANNONCES
Décomptées à raison de 3 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.
Une seule insertion. . . . 0,30 le c/m
Par contrat annuel "
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$18 le c/m
Réclame dans la 1re page. . . . 2$10 la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.
1re page

Vì cớ gì mà công-nghệ nước ta chưa chấn-hưng lên được?

Ở vào cái thời-đại công-chiến này, ai cũng biết công-nghệ cần phải chấn-hưng, công-nghệ có chấn-hưng, thì sinh-kế của quốc-dân mới có cách khoáng-trương, mà tài-sản trong xã-hội mới có cơ tăng-tiến được. Song, có công nghệ lại cần phải có tư-bản, tư-bản không đủ, thì công-nghệ lấy gì mà chấn-hưng. Tư-bản là gì? tức là cái vốn để sắm khí-nghệ, trữ nguyên-liệu, nuôi nhân-công; có đủ khí-nghệ, sẵn nguyên-liệu, nhiều nhân-công, thì công-nghệ mới mong phát đạt. Làm nghề gì cũng phải có tư bản. Lúc người ta còn đương ở vào cái thời-đại ngư-liệp, nhờ chim muông trong rừng, tôm cá dưới nước để làm cái kế sinh-nhai, thì cũng đã phải dự bị có cái cung, cái tên, cái chài cái lưới; cung tên chài lưới tức là cái tư-bản của xã-hội ngư-liệp đời xưa. Qua cái thời-đại ngư liệp tới cái thời-đại canh-nông, thì lại phải dự-bị có cái cày, cái cuốc, con trâu, con bò, hột giống hột mà, những cái ấy tức là tư-bản của các nhà làm ruộng, càng khai hoang khẩn thổ rộng thì tư-bản càng phải to hơn. Đến công-nghệ thì lại cần phải có tư-bản lắm, công-nghệ để chế-tạo ra các đồ dùng thức dùng, mà đồ dùng thức dùng không phải tự tay người khi không nặn thành được; có lúa mới xay thành bột; có mía mới nấu thành đường; có hột mới ép được thành dầu; có bông mới kéo được thành sợi; có lông mới dệt được thành nỉ; có gỗ mới đóng được thành đồ; có sơn sống mới chế ra được sơn mài; có da sống mới thuộc ra được da chín; không tư-bản thì làm sao sắm được cho có đủ những nguyên-liệu như-yếu về nghề mình; chẳng những thế mà thôi, trong một cái công-xưởng lại còn cần phải có biết bao nhiêu là máy-móc, bao nhiêu là dụng cụ, bao nhiêu là thợ cả đốc suất, bao nhiêu là phu-dịch làm công, không tư-bản thì thuyền-thợ lấy gì mà cung nuôi, đồ đạc lấy gì mà sắm sửa; công-nghệ nhỏ thì phải có cái tư-bản nhỏ; công-nghệ to thì lại phải có cái tư-bản to; có thấy không thợ khéo mà không có gạo bị tiền lưng, cũng không có ích gì cho cái tiền-đồ công-nghệ vậy.

Đương cái đời bế quan tỏa cảng, công-nghệ xứ nào chỉ thông-dụng ở trong một xứ ấy; các nhà làm nghề chỉ một người thợ cả, năm, ba người thợ bạn, tiêu-thụ còn ít, chế-tạo cũng chẳng có bao nhiêu, mưu được cái tư-bản tầm-thường cũng có thể kinh-doanh công-nghệ được. Đời này là đời vạn-quốc giao-thông, thương-phụ khắp hoàn-cầu, thương-thuyền suốt năm biển, nước nào có một cái công-nghệ gì khéo thì tiêu-thụ đi cùng cả thế-giới, chế-tạo bao nhiêu cũng chẳng lo thừa. Vả lại công-thương-nghiệp các nước đương vào hồi cạnh tranh kịch liệt, giá bán có rẻ thì mới giật được mối hàng, phải có cái khí nghệ tiện lợi, cái nguyên liệu sung-dụ, cái nhân công dư dật hơn người ta, thành bán được nhẹ hơn người ta, mới mong quyết thắng được ở trong trường công-chiến. Nói công nghệ ở đời nay mà không có tư-bản lớn, thật không khác gì nặn đất để cầu thành bánh, nấu cát để cầu thành cơm.

Công-nghệ nước ta bây giờ tuy còn thuộc vào thời-kỳ ấu-trĩ nhưng ít lâu nay vì thấy cái cơ-hội thịnh-vượng của kỳ-nghệ người Đại-pháp, người mình cũng có tuệ lâm xảo thủ, khéo mó phỏng, ham ganh đua; không kể nghề thêu, nghề khảm, nghề hàng tăm, nghề đẹn đồng vốn là những nghề đặc sắc của người mình, ngày nay lại tỉnh xảo hơn trước nhiều lắm; đến những nghề mới như nghề làm đồ sứ, nghề làm gấm, nghề dệt chiếu, nghề đan đen, nghề làm đồ da, nghề làm đồ gỗ, nghề làm mũ rút, nghề làm ghế mây, nghề tráng gương, nghề nặn đất, nghề vàng bạc, nghề đồi-mồi, nghề sơn nghề nhuộm, người mình bây giờ cũng ganh khôn đoạt khéo cũng người được cả. Công-nghệ như thế, nếu có đủ tư-bản để mà khoáng-trương, thì lợi-lộ lắm gì mà chẳng mở-mang, lợi-quyền lắm gì mà chẳng thu-phục. Nhưng khốn thay! công-nghệ của mình nghề gì cũng chưa có đủ tư-bản mà khoáng-trương được, đăng cáo bạch lên các báo, gửi mẫu hàng đi các nơi mà có một cái đơn hàng ở đâu đặt độ năm bảy ngàn một vạn đồng, đã thấy không đủ thợ mà làm, không đủ hàng mà bán, quanh quẩn vẫn là cái lối công-nghệ nhỏ mọn đời xưa, có hàng chạy không có hàng nằm, có của ăn không có của để, thành ra chế tạo vẫn không được nhiều, tiêu-thụ vẫn không được rộng, mà công-nghệ nước nhà vẫn hãm vào cái cảnh-ngộ tiêu điều khốn khó, còn mong gì xung phong hăm trận được ở trong trường công chiến mà chen vai thích cánh cùng khách năm châu. Công nghệ ta sở dĩ không chấn-hưng là vì cớ thế.

Ở các nước Âu Mỹ, phàm thuộc về công-nghệ, đều có cái thương hội hàng năm bảy ngàn người, cái tư-bản hàng hai ba trăm vạn, hợp tài hợp lực mà kinh-doanh, nên nghề gì cũng một ngày một lớn-lao, một ngày một thịnh vượng được; lại thêm có những phá đại-tư-bản xuất tiền ra mà mua lấy cái quyền chuyên lợi của các nhà phát-minh; trong nước có nhiều những nhà công-nghiệp-ngân-hàng, tùy việc tùy thời mà giúp vốn cho các nhà công-nghệ trong nước; trách nào công-nghệ người ta chẳng tiến bộ mau chóng, dân chẳng thịnh, nước chẳng giàu.

Than ôi! trông người lại ngẫm đến ta; công-nghệ mình cũng không phải tới nỗi thua sút kém người, mà người cứ giỏi, mình cứ ươn, người cứ lên, mình cứ thoái. Vì đâu nên nỗi? các nhà lưu tâm công-nghệ ta tính sao? các nhà tư-bản ta nghĩ sao?

T.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 13 Février 1925

Tại thứ-dân nghị-viện

Thứ-dân nghị-viện đồng thanh ưng cho các số chi-tiêu. Số chi tiêu chung cộng là ba mươi tư nghìn triệu, một trăm tám mươi bảy triệu, số chi-tiêu phụ và các số tiền trợ-cấp là bốn nghìn triệu.

Nếu thiếu tiền thì sẽ mở thải để chi vào các khoản trợ-cấp.

Nghị viện ưng chi một số tiền bốn trăm tư triệu để tăng lương-bổng cho các viên chức.

Bản luật xóa án với ông Philippe Berthelot

Theo như các điều khoản trong bản luật về việc xóa án cho các tội nhân, chánh-phủ đã phục lại chức đại-sứ cho ông Philippe Berthelot.

Hoàng-thái-tử Vĩnh-thụy tại Pháp

Quan tổng-thống đã tiếp Hoàng-thái-tử Vĩnh-thụy. Hoàng-thái-tử trước đây đã tòng học ở Pháp hai năm. Nay thái-tử ở An-nam sang, Hoàng-đế nước Nam có ấy thái-tử đáng quan tổng-thống một bức thư thủ bút cầu ngài.

Mỏ nổ ở Dortmund

Trong khi mỏ nổ ở Dortmund, 129 người bị hại.

Cuộc hội nghị bài trừ nha phiến

Cuộc hội-nghị bài trừ nha-phiến đã làm xong công việc. Bản án văn của phái-bộ Pháp và phái-bộ Anh dự thảo các nước đều ký cả, chỉ trừ có nước Trung-hoa là không ký mà thôi.

Tin Trung-hoa

Liệt-quốc với Trung-hoa

Tin Bắc-kinh. — Tại các ngoại-giao giới hiện đương bàn về việc đổi các bộ sứ-thần ở Bắc-kinh làm các bộ đại-sứ, ai nấy nói rằng ngoại-giao đoàn cần phải sửa đổi chứ không có thể để mãi như ngày nay được. Cứ lấy công lệ mà xét, thì bộ đại-sứ của chánh-phủ Xô viết thành ra đặt ra trước nhất, nhưng các nhà ngoại-giao liệt-quốc không chịu cái lý-thuyết ấy.

Tình hình Thượng-hải

Cứ như điện-tín ở Thượng-hải gởi đến thì tình hình ở đấy không biết sẽ thay đổi ra làm sao, vì đảng Phụng-thiên có ý muốn chiếm lấy quyền kiểm duyệt ở đấy. Hiện ở Hà-nam đã đánh nhau, quân lính xung đột nhau có một trăm năm mươi nghìn người.

Tin về Tào Côn

Tào-Côn xin đem xét ân ngay, không có thì tha ra.

Nghe đâu gia-quyến Tào-Côn có hứa ai giúp cho Tào được tha thì sẽ thưởng hai triệu.

MỘT CÂU CHUYỆN VỀ CÁI MỐT TÓC GIẢ

Đàn bà Âu-Mỹ có cái mốt đội tóc giả. Cái mốt ấy xưa nay đã bị công-kích nhiều, nhưng vẫn thấy thịnh-hành chẳng bớt chút nào. Có người đã phải nói đàn bà con gái giả thử có thấy hai-cô một người đàn bà chết, ai nấy đã sợ hãi hết hồn hết vía, ấy thế mà lại thích đội tóc giả là tại làm sao? Có người lại kể chuyện ngày xưa vua Henri VI thấy hoàng-hậu thác bỏ tóc giả để sắp sửa đi ngủ, bèn đòi thị-vệ mà phán rằng: Mau mau, đem cái đồ của người chết kia mà đội ngay đi. Ta muốn có một vị hoàng-hậu sống toàn thân-thể, chứ không ưa người một nửa chết, một nửa sống.

Các bà các cô nước ta hay đeo đuôi gà xem câu trên này nghĩ sao?

MỘT CÁCH LÀM CHO MẤT MÙI SƠN MỚI

Buồng mới sơn thường có mùi khó chịu. Muốn làm mất mùi sơn, có một cách rất diệu. Hòa 250 grammes chất chlorure de chaux với 15 grammes nước acide sulfurique rồi đổ vào một cái chậu, mà để trong buồng độ một nửa ngày. Buồng lớn thì để ai chậu. Đoạn đốt lửa trong lò sưởi mà mở cửa buồng ra độ hai ba giờ đồng hồ, ấy thế tự khắc trong buồng không có hơi gì khó chịu nữa.

Cái lợi ích của khoa-học thú-y

(Tiếp theo)

Một hôm viên Thú-y được tin làng X có bệnh dịch trâu bò và được lệnh phải đến ngay để khám nghiệm. Đến nơi thì xét ra rằng: trâu bò ở làng đó độ hơn ba trăm con, thì khi đó đã chết hơn ba chục, nghĩa là khi đó bệnh đã phát ra đến quá nửa tháng rồi, mà càng ngày càng đã lên, lý-trưởng làng đó lúc mới cũng muốn giấu để khỏi phiền lụy đến quan nhà, — ở nước ta, dân các thôn quê thường có tính rất quan, trưởng cũng là thường tình vậy — song liệu không thể giấu được nữa, mới chịu đi trình, khi viên Thú-y đến nơi, xét được tên bệnh, — Vì dân ta thấy trâu bò lây nhau mà chết, cứ cho một tên chung là bị dịch cả, có biết đâu rằng có nhiều bệnh làm cho trâu bò lây nhau mà chết, mà bệnh nọ khác bẩn bệnh kia (như trâu bò ở đây thường bị mấy bệnh này: peste bovine, septicémie, hémorragique, charbon...) Khi xét được tên bệnh, lúc bấy giờ mới xin được tờ cấp lên để điều trị. Bệnh thì là bệnh lây, cần nhất là trị ngay lúc mới nhóm bệnh, lý-trưởng lại không chịu trình ngay, đến lúc có được viên Thú-y đến, thì phần nhiều trâu bò, những con sống sót cũng đã bị học bệnh lây vào hết cả rồi, con thì đang phát bệnh, con thì sắp phát bệnh, một trăm phần, khéo lắm còn được độ mười hăm hay hai mươi phần, là những con khỏe mạnh lắm có cưỡng lại nọc bệnh, chứa bị lây đến mà thôi. Thành ra viên Thú-y có sức tiêm thuốc, cứu được con nào thì cứu, và giữ gìn một cách cho khỏi lây sang các làng lăng diềng ra may, còn lý-trưởng, quan sứ thấy thế mới đọa các thì bắn đã tự đem triện lên nộp, tỏ ý không cần làm lý-trưởng nữa, vì bắn cũng biết rằng mình là thổ hào vùng đó, hễu mà bỏ cách, thì cũng không ai dám ra ứng cử tranh cùng nữa! Nghĩ cũng khổ thay!

Mà trong phép trị các bệnh lây, về khoa Thái-y hay về khoa Thú-y cũng vậy, cần nhất là phải trị ngay lúc mới nhóm bệnh, như thuốc của quan thanh-tra Thú-y Sheln ở viện Pasteur Nha-trang chế ra để trị các bệnh dịch trâu bò, nghiệm ra rất là công hiệu: nếu ứng con nào mới mắc bệnh hay chưa mắc bệnh có chừng thuốc rồi, đem cho ở chung với một đàn trâu bò đang bị dịch, cũng vẫn trơ như đá vững như đồng, mà những con khác không được chừng thuốc, thì cứ thi nhau mà chết. Song thuốc chủng các bệnh dịch trâu bò này cũng như phần nhiều các thuốc trị bệnh lây khác, như thuốc chủng đậu, thuốc trị bệnh dịch hạch, thuốc trị bệnh cho gà của người ta, thuốc chủng trị bệnh tơi gà, thuốc chủng trị cái bệnh charbon của khoa học Thú-y, khi con vật đã nặng rồi, thì thuốc thành ra vô hiệu.

Xem như vậy thì ta đủ biết rằng muốn trị các bệnh lây của loài súc, như bệnh dịch trâu bò của ta đây, thì cần phải nhận cho rõ biết là nhường nào, mà các dân thôn quê ta có việc đến quan, cố giấu giếm đi cho xong là thường; mà đến những nơi có muốn đi trình ngay, thì thường không có sở Thú-y, ở đó có khi phải chờ ba, bốn ngày viên Thú-y mới đến, khi xét được tên bệnh, có khi phải lộn về lấy thuốc, hay phải khoanh tay mà chờ thuốc gửi đến. Ở nước ta, khoa học Thú-y mới nhóm lên, cái sự chậm này kể cũng là đáng tiếc, song là sự không thể nào tránh được.

Và không phải là lỗi của sở Thú-y — chứ trong làng trâu bò đã lác đác chết dịch rồi, mà không chịu đi trình báo gì hết, cái đó dân các thôn quê ta, nhất là các làng đã cải-lương, có hội-đồng hương-chính để quản trị việc làng, tưởng nên tỉnh-ngộ lại, chú ý đến cái điều quan-trọng này, nghĩa là phải cố biết lợi-dụng lấy khoa học Thú-y cho mình đi.

Nhân tiện ký-giả tưởng nên nói thêm ra đây về một bệnh lây rất đáng ghê của loài ngựa. Ký-giả thường thấy mấy ông bạn phàn nàn rằng các ông có mấy con ngựa cái ốm rồi, lác chịu nhờ đến sở Thú-y thì được mấy hôm tiếp được bệnh con ngựa ấm nặng nhất thì phải cho đập chết đi, và có nghị-định quan Thống-sứ đền cho được một ít tiền mà thôi. Còn con nữa thì phải để riêng ra, không được dùng đến, như thế thì còn nhờ đến sở Thú-y làm gì nữa? Mấy ông bạn của ký giả cứ tỉnh thực mà phàn nàn cùng ký-giả như vậy. Ký-giả tưởng nên biên-bạch ra đây để đồng-nhân ta rõ, tưởng cũng có thể bổ-ích cho ta về sau này vậy!

Loài ngựa thường có một bệnh lây, các nhà bác-học đã chịu lao tâm khổ tứ mà nghiên cứu mãi, song phương thuốc để trị bệnh thì thực chưa phương nào là hiệu nghiệm. Cái bệnh lây này là con học Pháp đặt là morve, ngay-hiểm nhất là có thể lây sang người được. Loài người ta phong, lao, cổ, lại có cho là tự chứng nan y; người mắc bệnh bắt cho là không cứu ra được, đành khí giam cầm riêng ra một nơi để chờ ngày chết, để cho khỏi lây sang được người. Một con ngựa xét ra bị bệnh morve đó, với một nhà thú-y thì không khác gì một người bị bệnh lao đối với một nhà thái-y vậy. Một con người đã thành ra vô dụng, lại nguy hiểm cho người, không có lẽ cứu vì như người cũng đem giam một nơi, cho ăn hại chờ đến ngày bệnh đã nặng làm cho nó chết đi hay sao, về khoa thú-y, bệnh lây mà cho là không chữa được, thì thường-sách là đem giết ngay con vật bị bệnh đi, để khỏi lo về sau cả cho vật, cả cho người.

Ký-giả xin nhắc lại rằng: ký-giả viết bài này thực không có ý thiên-vị cho nghề mình, nhưng thực là người đã hiểu rõ cái mục-đích vào sự lợi-ích của khoa học Thú-y và đã từng được đọc những bài khảo-cứu rất tinh vi về khoa học Thú-y của các nhà Thú-y Pháp (1). Vậy ký-giả đem mong rằng nay khoa học Thú-y đã sẵn có ở nước ta rồi, thì dân ta nên biết lợi-dụng lấy.

L. Trọc, thú-y.

(1. Các học-sinh thú-y bên Pháp khi mới học thì ra và khi sắt bạch lại cũng đều trắng tuyền thì tức này sẽ được bằng thực sĩ thú y (Docteur Vétérinaire), chứ không gọi là Thú y Vétérinaire như ta thường gọi nữa.

NHÀN ĐÀM

Tại sao thế nhỉ?

Tại làng chơi đến chơi nhà nhau, chắc là vợ con không mấy người ưa! Song tha hồ mà cơm no rượu say, một bữa tốn kém tới mươi đồng họ cũng không tiếc, nhưng mà hễ gió đến cái bàn-đèn thuốc-phiện ra thì họ kêu oai-oái, là tại làm sao? mà thường thường chỉ thấy anh say rượu nói càn, đánh con, chửi vợ, chứ có thấy người say phiện nói càn, đánh con, chửi vợ đâu? mà anh say rượu cũng lắm lúc vì say mà phải vào nằm bóp, chứ người say phiện có bao giờ phải vào nằm bóp đâu? Vậy thế tại làm sao mà họ lại cứ thích cho rượu mà không thích cho phiện nhỉ?

Cường-ấy

THƠ SÁCH-HỌA

(Họa ba bài thơ đăng trong số báo ngày 5 février 1925)

Thức đêm

Biếng nhắp năm canh chén rượu sầu,
Cu gù dân gượng gảy thử đôi câu.
Trì âm ai đó niềm tâm-sự,
Thanh-khí thêm tìm đã mấy thâu.

Đề ảnh

« Chơi thuyền với bạn »

Giang-hồ quen thú bạn đò ts. [qua.
Nước Nhược nghìn trùng muốn vượt
Bao quản bèo mây con sóng vỗ,
Hiểm nghèo trải lắm dạn gan ra.

Tố-Liên.

Tân xuân thi hứt

Cơm cứ ăn no áo mặc dày,
Nợ đòi hơn bốn chục năm nay.
Kẻ người đã chán cơn cười khóc,
Mùi thế từng qua nỗi đắng cay.
Tóm lại cũng tuồng vai kép nhỡ,
Kể ra kể mặt cán tàn ngày.
Khai xuân mượn hứt chi mà hỏi,
Bứt sắt nhẩy còn bứt nỗi tay?

Nguyễn-tân-Bằng.

Giải đáp những điều pháp-luật

Bản-quán xin nhắc để các ngài nhớ cho rằng những bài viết hỏi về pháp-luật nên viết một mặt, cũng như các bài khác để cho được tiện việc sắp chữ.

CÂU HỎI. — Tôi có người con trai năm nay 19 tuổi mà chưa có thể tự thân, song không phải là tự mình lận thuế, vì năm 18 tuổi đã khai với lý-trưởng để đăng tịch rồi. Sau người lý-trưởng ấy bị cách mà sổ định chưa làm, người khác thay, nên em tôi tưởng người trước vào sổ cho rồi. Sau không thấy lý-trưởng mới lên thuế thân mình, mới biết là em tôi còn tên mình ở sổ đinh.

Vậy xin quí báo cho biết giáp cách làm đơn ra tòa xin lĩnh thế thế nào? Cứ nói thật tuổi mình, thì tòa có phạt mình là lận thuế thân không? Xin quí báo giải đáp minh-bạch cho, cám ơn lắm.

TRẢ LỜI. — Người em trai ông cứ làm một cái đơn kêu quan Công sứ tỉnh mình và cũng kể rõ đầu đuôi như ông nói trên ấy. Quan công sứ sẽ cho đòi em ông và cả lý-trưởng lên tòa, bấy giờ em ông sẽ được nộp tiền huế ở tòa mà lính lấy thẻ ngay ở đấy. Vì cái lối này không ở người em ông thì không sợ là lận thuế.

CÂU HỎI. — Tôi có cho cậu Lê-v-T. ở làng tôi vay một số tiền là 200 đồng. Cậu ấy có viết văn-tự cầm ruộng cho tôi và ruộng thì cậu ta đứng tạm. Tôi xem ở địa bộ thì cũng đúng thế. Vậy xin ngài làm ơn chỉ bảo cho như thế có được chắc chắn không?

TRẢ LỜI. — Cũng chưa chắc, là ấy hai trường hợp sau này:

1° Nếu cậu ấy còn ở chung một nhà với người cha, còn ăn của cha mẹ thì cậu ấy cũng có quyền có tài-sản riêng. Những văn-tự ruộng tuy đứng tên cậu ấy tru và địa-bộ làng tuy biên tên cậu ấy mặc lòng cũng còn là ruộng của người cha. Như vậy, tuy ông giữ được văn-tự trong tay mặc lòng cũng không lấy gì làm chắc.

2° Nếu cậu ấy đã ở riêng rồi và tự làm ăn lấy không cần phải cha mẹ tư-cấp nữa thì ruộng ấy là tài-sản riêng của cậu ấy. Nếu đến hạn mà không chuộc thì ông có phép xin bán đấu giá, mà lấy tiền về. Như thế mới là chắc.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 15 độ
15 giờ 16 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	11	42
— nhì, —	10	50
— ba, —	9	65
Thóc hạng nhất, —	6	70
Bắp ngô — —	7	40

Giá học. - Kể từ ngày 14 Février 1925, giá học ở khu Nhà-nước định là 10 f. 40.

Tin Phái-bộ Nhật-bản tại Trung-kỳ. — Phái-bộ Nhật-bản tới Vinh chiều hôm 11 février hồi 5 giờ rưỡi. Thành-phố bữa đó kéo cờ Pháp với cờ Nhật sau sát, lại thêm cả cờ lấy ở các dinh nữa. Ở ngã tư các phố có dựng mấy cái khải-hoàn-môn kết bằng lá cây và treo những biển chào mừng các phái viên đã tới nơi.

Phái-bộ tới nơi thì có quan công-sứ Châtel cùng các quan chức và các nhà thân thương và dân-biểu Pháp nghênh tiếp tại tòa sứ. Tám giờ tối hôm ấy tại tòa sứ có thết tiệc, quan đại-sứ Claudel và các phái-viên cũng các quan chức Tây Nam cả thảy 40 vị đến dự. Nguyên ngày hôm ngoài quan công-sứ Châtel có theo quan Toàn-quyền đi công-cán sang Nhật cho nên buổi tiệc hôm ấy, khi uống rượu champagne, ngài có nhắc lại cái cuộc hành trình hãn hữu khi trước tại Pháo Tang và ngài mừng rằng may được cái phái-bộ hoàn-toàn đãi các phái-viên ngày hôm tới nhất tại xứ Trung-kỳ. Hoàng-thân Yamagata thay mặt phái-bộ và vẻ phần riêng ngài tỏ lòng cảm ơn về sự khoản đãi ấy, rồi nhường cho quan đại-sứ Claudel nói. Quan đại-sứ nhắc lại cuộc hành-trình của ngài ba năm về trước ở xứ Trung-kỳ là nơi ngài rất yêu mến mà nay lại được trông lại thì ngài lấy làm hoan hỉ vô cùng. Ngài lại ngợi khen về cái công nghiệp của người Pháp ở xứ tốt đẹp này và mừng rằng cái địa-vị xứ Đông-dương ở miền Cực-đông nỗi ngày lại được lớn thêm khiến cho nước Pháp cũng được vinh hiển.

Tiệc xong, ở tòa Sứ có mở cuộc đến kịch tả. Đến 10 giờ đêm thì rước đèn, có đến 1.200 người cầm các thứ đèn lạ kiểu và các xe ô-tô và xe nhà treo đèn kết hoa diễn qua tòa Sứ và các đường phố lớn. Đám rước có đủ các phường nhạc Tây, Nam, Khách.

Hồi 11 giờ rưỡi, tại nhà khách sạn lớn có mở cuộc nhảy đầm. Các phái viên lấy buổi hội hôm đó làm vui lắm.

Sáng hôm sau hồi 7 giờ, Hoàng-thân Yamagata và các phái viên vào Huế, suốt đường Bến-thủy đều kéo có sao sát, một vài chỗ lại dựng khải-hoàn môn. Các bến đò đều kết hoa cả. Phái-bộ tới Huế lúc 18 giờ.

Các hội-viên hội Hữu-ái Đông-pháp vào Trung-kỳ. — Đến tối mai chủ nhật 15 février thì các hội-viên hội « Amis de l'Indochine » là hội Hữu-ái Đông-pháp của người Nhật sẽ đi chuyến xe lửa riêng hồi 9 giờ 30 chạy đêm vào Vinh, tới Tourane sẽ xuống tàu *Amazone* vào Saigon.

Cuộc diễn-thuyết của hội Địa-dư. — Trong thiếp mời của hội Địa-dư ngày hôm qua nói là cuộc diễn-thuyết của Nam-tước Matsioka và quan giáo-sư Gorai sẽ mở tại trường Cao-đẳng phố Paul Bert. Nhưng nay lại có giấy báo-cáo lại là cuộc diễn-thuyết ấy sẽ mở tại trường Thuốc đường Bobillot.

Tin quan giáo-sư Léonet. — Quan giáo-sư Léonet về Pháp nghỉ ngày năm ngoái thì nay đã có tin xuống tàu *Fontainebleau* ở Marseille ngày mồng 5 vừa rồi. Vậy thượng tuần tháng sau thì ngài sẽ tới Hanoi. Đó là một tin mừng cho các bạn Tây Nam mà ngài quen biết ở đây rất nhiều. Quan giáo-sư Léonet lại thuộc quyền quan Toàn-quyền Bắc-kỳ bổ dụng như cũ, nhưng chưa hay ngài sẽ bổ đi đâu.

BÁN MỘT CÁI XE CAO-SU

Bán một cái xe cao su mới mua **200 $** ở hiệu tây mới dùng được có hai tháng. Hỏi tại bản-quán.

PHÒNG - THĂM - BỆNH
CỦA QUAN
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương-thư đệ nhất đẳng Bắc-đẩu bội-tinh.
Nguyên chuyên về ngoại khoa tại bệnh-viện Tanis, Fes, Rabat, Casablanca Port-Said Ai-cập Huế.
Ngoại khoa, hô-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai
Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ
— chiều 14 — đến 17 —
KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM-CHỨNG: Giá 1 $ 50
Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32, GIÁY NÓI số 236
8 301

Tại phủ Thống-sứ. — Quan cai-trị Bary, đồng-lý phủ Thống-sứ, trước bị bệnh phải nghỉ ít lâu, thì nay đã được bình-phục ấn và ngài đã nhận chức từ hôm thứ sáu vừa rồi.

Quan Công sứ Lachaud về quí-quốc. — Chủ-nhật tới 15 février, quan Công-sứ Lachaud và quí phu-nhân sẽ đi chuyến xe-lửa hồi 1 giờ 32 ở Hà-nội xuống Hải-phòng, để đáp tàu *Amazone* về quí quốc nghỉ.

Bản quán có lời chúc ngài và quý-quyến thượng lộ bình an.

Cuộc xe đạp. Vì mấy hôm nay trời mưa luôn, cho nên tuần lễ nầy việc luyện tập ở trên trường không theo được như những tuần lễ trước.

Xin nhắc lại rằng chiều mai hồi 3 giờ ở trên trường sẽ có cuộc thi như mọi ngày, nhưng chương-trình có đổi mới.

TOU-FOU???
Tou-fou là tay đóng trò chớp bóng có giá-trị
CỦA HIỆU
INDOCHINE-FILM
Sánh bằng được với những tay sành sỏi
Chẳng bao lâu tà sẽ được mục-kích VUA GIẢI BUỒN này trên màn ảnh các rạp ở Đông-pháp.

AI MUỐN LÀM GIÀU?

Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng vạn!
Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng ngàn, hàng trăm!
Muốn như thế, thì kíp mua một phiếu về cuộc số số, « Việc lập Đài kỷ-niệm các trận vong chiến sĩ. »
Phiếu ấy có bán ở các nơi công sở, và các cửa hàng to.

Tòa án Đại hình. — Về việc làm và lưu thông giấy bạc giả ở tỉnh Thái-nguyên đã đăng ở số báo hôm qua thì mãi đến 9 giờ đêm, tòa mới xét xong và tuyên-án được tên Ngô-văn-Tung, Đinh-đức-Thanh, Giang văn-Nuôi, Đinh-v Ninh mỗi tên 6 tháng tù và 2.000 quan và cho tịch-ký những khí-cụ dùng làm giấy bạc giả mà đã bắt được.

Hôm nay tòa án Đại-hình xử việc sau này:

Ngày 25 tháng 9 năm 1924 tên Ngu Ẩn-văn-Giản, quán làng Phi-liệt tỉnh Bắc-ninh uống rượu say rồi cãi nhau với vợ là Nguyễn-thị-Tỷ người vợ sợ đánh lẫn về nhà bố dượng và mẹ chồng ở cái nhà bè làm ở bãi núa Hanoi. Tên Giản đuổi vợ về tận nơi. Bấy giờ thấy bố dượng và mẹ đẻ đến can ngăn thì nó vớ ngay con dao để ở giường đâm. Mẹ nó bị thương ngã xuống sông, mà bố dượng nó thì bị thương thành có tật.

Trước tòa tên Giản khai rằng bố dượng và em nó cầm dao và bóa đánh nó sau nó giằng được con dao rồi quay tít đi không biết có trúng phải bố dượng và mẹ nó không.

Những lời khai của nó không thể tin được, vì lúc mới bị bắt nó đã thú nhận có đánh mẹ nó và bố dượng nó mà hiện nó đương người làm chứng cũng khai là có.

Tên can phạm đã phải tòa án Trung-trị Hanoi phạt ngày 15 tháng giêng năm 917 về tội đánh người bị thương.

Tòa xét xong tuyên án phạt tên Giản hai năm tù.

Lính cảnh sát bành-hung. — Theo lệnh quan Biện-lý, sẽ mật-thám đã cho xét về việc một người lính cảnh sát Nam đánh một người phu vườn tên là Nguyễn-văn-Lập.

Căn người làm việc

Cần dùng một nhà đạc-điền (opérateur) có thể họa được những bản-đồ cao-thấp (plans cotés) đường (profils de routes) và chia đất thành thửa (lotissements) vào làm trong tỉnh Dalat (Trung-kỳ).

Tiền lộ-phí được lĩnh, có nhà ở, lương từ 100 đến 125 đồng một tháng tùy sức làm.

Đến xin tại: 32 Boulevard Gambetta, Hanoi.

AI MUỐN DÙNG ĐỒ GỖ TRẮC

Tủ chè, salon sập văn văn, thì đến tại ở số 2, phố Tiên-tsin, buổi trưa từ 12 giờ đến 2 giờ, buổi chiều từ 6 giờ đến 7 giờ.

Muốn bán một cái xe mô-tô, hiệu « Terrot », 2 chevaux 3/4 — Còn mới lắm.

Hỏi tại M. Ba-ky, 143, phố hàng Bông, Hanoi. 5106

Xe đạp
AUTOMOTO
Các cuộc đại thắng của hiệu xe này trong những kỳ thi mới đây:
TOUR DE FRANCE 1925
CHAMPIONNAT DE FRANCE ROUTE 1925
CHAMPIONNAT DE FRANCE JUNIORS 1924
1re Jean BIDOT
BORDEAUX-PARIS 1924
TOUR DE FRANCE 1924
MOTOS
XE ĐẠP CÓ MÁY PHÁT ĐỘNG
Hỏi tại E. DUCREUX
ĐỘC QUYỀN NHẬN ĐẶT HIỆU XE NÀY
87, Phố hàng Đông, HANOI.
HOẶC Ở CÁC CHI-QUÁN
Bản-hiệu cần dùng đến những người biết nghề để làm đại-biểu ở các tỉnh to. Ai muốn nhận làm thì viết thư đến hỏi, đính sẵn các giấy chứng chỉ nữa.

AUTOS D'OCCASION
Studbaker 6 cyllindres. 18 HP 1.600 $
Citroën torpédo..... 10 HP 1.200 $
Fort ..... 10 HP 400 $
S'adresser à l'Usine Electrique.

Các việc vặt. — Trần-v Nghi, tức Khoa, Ng-v-Hối, và Ng-v-Hợp ở Yên-p y, phạm tội ẩn cắp 40 đồng của Ng-Tấu-Tân, nhà số 102 phố hàng Buồm; Ng-văn-Minh ở Khâm-thiên phạm tội ẩn cắp các đồ hàng của hiên Ngọc anh, số 148 phố hàng Đường đều đã bị bắt giam xét.

Ng-quang-Riệu ở Khâm-thiên và Phan thị Đang ở ngõ Sinh-từ bị tòa án khép mỗi người 1 tháng tù về tội ẩn cắp, thì đều đã bị bắt giải vào tòa án.

Lê-v-xuân, Ng thị-Hai, Ng-thị-Tho và Phạm-thị-Chức phạm tội ẩn cắp quần áo giá đáng 14 p.50 của Trần-đình-Bình ở làng Đức-viên, đều đã bị bắt giam xét.

Đào-công-Tính có đơn thưa Trịnh-v-Tính ẩn cắp đồ đạc giá đáng 2238 đồng và bắt giữ trái phép cùng là dọa đánh để lấy của.

Lính đi tuần đêm thấy ba người hỏi không có giấy căn cước và không có nghề nghiệp gì, thì đã bắt giải vào sở mật thám để xét.

HIỆU BÀO-CHẾ:
CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
Có bán đủ cả các thứ thuốc
NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Quan Boc-tơ Bi-cơ-man
Y-khoa tiến-sĩ
Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khí hư, các bệnh nổi thường, cảm và ngã nước, các bệnh lậu, giang-mai, tê, đau mắt, các chứng ghẻ trẻ-con.
Ở Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gà, số nhà 33, Hanoi (Sau nhà Đèn).
Quan Bốc-tơ có cả nhà cho người ốm, người ốm đến nằm, ai cần lại hỏi. 3062

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ: 0 $ 90

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Bệnh đậu mùa. — Hồi 8 giờ rưỡi tối hôm kia, người ta thấy một cái xác đứa con gái chừng năm tuổi bỏ ở con đường chỗ sông Bonnal. Xét ra thì đứa bé này bỉnh như mắc phải bệnh đậu mùa mà chết.

Hiện đã cho khiêng vào nhà xác.

Trừ bệnh đậu mùa. — Vì trong thành-phố ta độ này chóm có bệnh đậu mùa, nên quan thầy thuốc của thành-phố định cho người đi chẳng đậu ở các nơi trong thành-phố theo như ngày giờ sau này, để phòng-ngừa cái bệnh gớm-ghê ấy:

Ở bốp Hạ lý: Thứ hai 16 février, từ hồi 2 giờ chiều trở đi;

Ở bốp Foch: Thứ hai 16 février, từ hồi 2 giờ chiều trở đi;

Ở bốp Paul-Doumer: Thứ tư 18 février từ hồi 2 chiều trở đi.

Ở sở cảm và ở khoảng đất Amiral Pothier: Thứ tư 18 février, từ hồi 2 giờ chiều trở đi;

Ở bốp phố Lilê: Thứ sáu 20 février, từ hồi 2 giờ chiều trở đi.

Vậy bà con trong thành-phố ta nên man mau đem con em đến các nơi nói trên ấy mà chủng đậu đi.

Ăn chơ nhiều khách quá. — Chiếc tàu *An-chéong* của chú Khách Kong-chonteang tức Cheon, tại Yunnee, 56 tuổi, nhà số 6 phố Khách và chú Tchon-pho-Sang, 36 tuổi, ở đường Maréchal Foch chỉ được phép chở trong hạn 350 người, thế mà vừa rồi tàm chở đến hơn 918 người, vậy nên đã bị làm biên-bản để xét.

Việc bầu lý trưởng ở Hàng-kinh. — Ngày thứ năm 12 février vừa rồi, ở làng Hàng-kinh đã bầu xong lý trưởng, có quan huyện sở tại chủ tọa. Hồ phiếu trong hai giờ thì xong. Hai người tranh nhau thì một người tên là Vũ trọng-Kính được tráng cử.

Cái chết khả nghi. — Một người đàn bà tên là Hoàng-thị-Hội, 20 tuổi ở số 19 phố Paul Doumer, ngày 10 février vừa rồi bỗng tự nhiên mà chết. Cái chết thật khả nghi quá, vậy nên theo lệnh tòa án, đã cho đem vào nhà xác thám nghiệm và sáng thứ năm 12 février vừa rồi, trước mặt viên cảnh sát Bernard, quan *docteur* Forest đã mổ thi thể ra để khám nghiệm. Người đàn bà này trông khỏe mạnh lắm, gần mất bên trái thấy có một vết xây da.

NAM-ĐỊNH

Về nghỉ bên Pháp. — M. Capel tham-biện Tuương chính cùng với phu-nhân là Đốc-bọc trường Nữ-học về nghỉ bên qui-quốc. Cả hai ông bà đã đi chuyến xe-lửa 3 giờ chiều hôm thứ năm ra Haiphong để đáp tàu về Pháp.

Các qui quan các quý phu-nhân, các ông làm trong sở Thương-chính, các bà giáo cùng các cô nữ-học sinh ra tiễn chân hai ông bà đông lắm, đứng chật cả sân ga.

HẢI-DƯƠNG

Bắt được đàng cướp. — Hồi 5 giờ chiều ngày 9 février vừa rồi, quan Công-sứ đã gọi cho sở sen-đầm về làng Lê-xá bắt một đảng bô-nghi là những tay thủ-phạm về đám cướp ở làng Bình-lao ngày 25 Janvier trước.

Người chánh-tổng sở tại là Ng-v-Phong thân dẫn lính đến cái nhà chứa đảng tụ họp thì bắt được 18 tên Cao-v-Gia, Hoàng-Tư-Chi, Hoàng-hữu-Du, Chu-v-Cương và người đàn bà là Lê-thị-Liên. Khám trong nhà thấy có 1 con dao nhọn, 1 ngòn lim, 100 gr. bột mã-tiền, 3 con dao, cùng nồi đồng, hòm rương vân vân.

GIA LÂM

Cái nạn ô-tô. — Hồi 2 giờ 20 ngày 9 février vừa rồi, một chiếc ô tô sen đeo, hiệu *Dion Bouton* đi sang Bắc-ninh, do một người Nam hay người Tây lái chưa rõ, trên xe có hai ba người nữa ngồi; khi đi qua chỗ đường rẽ vào huyện-lỵ thì đề phải một người con gái tên là Ân-

(Xem trang thứ ba, cột thứ bảy).

số 120
THỦY-HỦ
NGUYỄN-BÁ-HỌC dịch thuật

Vũ đại-lang đáp rằng:

— Anh khi này xỏ-xiên vừa chứ! Vợ tôi không ngoại tình với ai, có sao anh lại gọi tôi là vịt!

Vân-kha nói:

— Vợ bác không ngoại tình, chỉ có tính ngoại đó thôi.

Vũ đại-lang nắm lấy *Vân-kha* mà hỏi rằng:

— Đầu đuôi thế nào, anh phải nói cho tôi biết.

Vân-kha nói:

— Tôi nực cười cho bác chỉ quen nắm tôi, còn người khác thì không thể cầm người ta được.

Vũ đại-lang nói:

— Anh bạn tốt của tôi ơi! Anh bảo thật cho tôi biết là người nào thì tôi xin biếu anh 10 chiếc bánh hấp.

Vân-kha nói:

— Bánh hấp không xong việc rồi! Bác phải thết tôi một bữa chén thì tôi sẽ nói cho bác nghe.

Vũ đại-lang nói:

— Anh biết uống rượu à! Thế thì anh đi theo tôi!

Vũ đại-lang vai quẩy gánh bánh, đưa *Vân kha* đến một nơi tửu-điếm, rồi đặt gánh xuống đất, lấy mấy chiếc bánh hấp, mua thêm một món thịt và một nậm rượu để mời *Vân-kha*.

Vân-kha lại nói:

— Rượu không cần mua thêm nữa, nhưng thịt thì phải thêm mấy đĩa đấy.

Vũ đại-lang nói:

— Anh bạn tốt của tôi ơi! Anh nói cho tôi được biết.

Vân kha nói:

— Bác chớ nóng-nảy, để tôi ăn uống xong, sẽ nói cho bác nghe. Bác cũng không nên phiền-não, rồi tôi xin giúp bác đi bắt đứa gian-phụ kỳ.

Vũ đại-lang ngồi nhìn *Vân-kha* ăn uống. Khi ăn uống xong, *Vũ đại-lang* hỏi rằng:

— Bây giờ anh nói cho tôi nghe.

Vân-kha nói:

— Bác nuốn nghe chuyện thì hãy lấy tay đỡ chỗ bướu ở đầu tôi này.

Vũ đại-lang hỏi:

— Sao lại có chỗ bướu này?

Vân-kha nói:

— Tôi nói cho bác nghe. Hôm nay tôi mang một đồ lề đi tìm ông *Tây-môn-khánh*, mà tìm đâu cũng không thấy. Chỉ gặp vợ bé tôi là ông ta ngày nào cũng vào trà điếm của *Vương-bà* để dan-díu cùng người vợ *Vũ đại-lang*, cứ đến đấy mà tìm thì thấy. Tôi cần tìm ông ta, kiếm gặm chục đồng tiền lãi về tiêu dùng, không ngờ con quạ cái *Vương-bà* kia nó không cho tôi vào trong phòng, lại đánh đuổi tôi, vậy nên tôi cầm tức mà đi tìm bác. Vừa rồi tôi dùng mấy câu để nói kích bác. Nếu tôi không nói khích thì khi nào bác chịu hỏi tôi.

Vũ đại-lang nói:

— Thật có việc ấy à?

Vân-kha nói:

— Bây giờ lại đến! Tôi nghĩ bác khôn-ngoan như thế, để hai đứa nó được *vường đời*, ngày nào chúng cũng cho cho bác đi, rồi lại tụ-họp nhau ở nhà *Vương-bà*, thế mà bác không biết, lại còn hỏi thật hay là dối.

Vũ đại-lang nói:

— Tôi chẳng giấu gì anh! Ngày nào vợ tôi cũng sang nhà *Vương-bà* để khâu áo, khi về mặt lại hơi đỏ, tôi nhìn, vẫn có ý nghi thì câu anh nói có lẽ không sai. Bây giờ tôi gỡ gánh hàng một nơi, rồi hai ta đến bắt gian, anh nghĩ thế nào?

Vân-kha nói:

— Bác nghĩ ấy tuổi đầu mà không có trí khôn! Con quạ cái *Vương-bà* kia vốn tính nanh-nọc, bác định lại với nó sao nổi. Ba người chúng có hiệu riêng với nhau, khi thấy bác đến thì vợ bác đi trốn, còn *Tây-môn-khánh* sẽ đánh cho bác mấy chục cái đòn. Bắt chẳng được bắn mà lại bị ăn đánh. Và bắn có tiền, có thể. Nếu bắn cho bác một lá đơn thì quan trên lại đòi-đi tới thôi, mà có khi bác phải mắc tội.

Vũ đại-lang nói:

— Anh nói phải cả. Thế thì bây giờ bảo tôi làm thế nào mà rửa hờn cho được?

Vân-kha nói:

— Tôi cũng bị con quạ cái kia đánh mà không làm gì được nó! Bây giờ tôi bảo bác: Hôm nay tôi rồi, bác hãy cứ về, cũng đừng nói lỗi-thôi chi cả, vẫn tươi cười như mọi ngày. Sáng mai bác làm ít bánh đi bán chịu. Tôi đứng đón ở đầu ngõ, thế thì *Tây-môn-khánh* đến đấy rồi, sẽ đi gọi bác, bảo quẩy gánh bánh đến gần đấy chờ tôi. Tôi xin đến trước, giả-cách sinh sự, tất-nhiên con quạ cái kia nó lại đánh tôi. Tôi lại ra ngoài phố, hễ nó đuổi theo, tôi liền đâm đầu húc mà giữ chặt lấy nó. Bấy giờ bác xấn thẳng đi vào trong phòng, quyết bắt được cả hai đứa. Bác nghĩ kế ấy thế nào?

Vũ đại-lang nói:

— Nếu anh giúp tôi như thế thì thiệt công cho anh. Tôi có mấy quan tiền xin để biếu anh đem về đong gạo ăn, rồi sáng mai anh cứ đứng tại trong ngõ ở đầu phố *Tử-thạch* này mà đợi tôi đến.

Vân-kha đứng dậy mấy quan tiền và mấy cái bánh, cáo từ ra về. *Vũ đại-lang* trả tiền rượu, lại quẩy gánh đi bán một lúc nữa rồi về. Nguyên người đàn-bà vợ *Vũ đại lang* kia vừa nay vẫn tưởng sẽ-nhắng chồng một cách thường-tệ, mới đây tự biết mình là trái lẽ, cho nên cũng có ý chiều. Hôm ấy *Vũ đại lang* đi bán hàng về, cứ điềm-nhiên như thường, chẳng nói chi cả.

Người đàn-bà nói:

— Sao phu-quân không mua mấy chén rượu mà uống.

Vũ đại-lang nói:

— Tôi vừa mới cùng một người bạn uống mấy chén rượu rồi.

Người đàn-bà dọn cơm chiều để *Vũ đại-lang* ăn. Sáng hôm sau, khi ăn cơm xong, *Vũ đại-lang* chỉ làm một vài vỉ bánh xếp vào trong gánh. Người đàn-bà thì cứ tưởng *Tây-môn-khánh*, cho nên việc *Vũ đại-lang* làm bánh nhiều hay là ít, cũng chẳng nghĩ đến chi.

Khi *Vũ đại-lang* quẩy gánh đi rồi, người đàn-bà lại tức khắc theo lối cửa sau đi sang nhà *Vương-bà* ngồi đợi *Tây-môn-khánh*.

Lại nói chuyện *Vũ đại-lang* quẩy gánh hàng đi vào trong ngõ ở đầu phố *Tử-thạch*, đã thấy *Vân-kha* tay xách cái độ, đang đứng đấy để ngóng đợi mình.

Vũ đại-lang hỏi rằng:

— Thế nào?

Vân kha nói:

— Bây giờ còn sớm, bác hãy đi bán hàng, rồi quay lại cũng vừa. Khi nó đến rồi, bác cứ dinh ở phía gần đấy.

Vũ đại-lang ba chân bốn cẳng đi bán hết mẻ bánh, rồi quay trở lại. *Vân-kha* lại xách cái độ chạy đến trước cửa trà-điếm của *Vương-bà* mà sĩ mắng rằng:

— Con gái già kia thật là loài cẩu trộ! Hôm qua đem đánh ta!

Vương-bà vẫn quen thói cũ, vùng đứng ngay dậy mà quát to lên rằng:

— Thằng kẻ con kia! Gái già này có đứng tại gì đến mày, mà tự nhiên vô cớ, mày lại đến đây nói láo.

Vân-kha nói:

Ai chẳng biết con gái già kia làm nghề mụ Tú, chỉ đưa dắt người nọ cho người kia.

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
MẠ VÀNG
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ neo,
15 chân kính
Mặt về kính
có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Ber, — HANOI

金泰正號獅子茶名

Kính trình quí-khách

Từ xưa đến nay, quý-khách đã có lòng yêu, xin nhận rõ cho rằng hiệu chè KIM-THÁI chúng tôi, chè ra các thứ chè rất ngon, lấy ở đất Vũ đi-sơn.

Bản-hiệu bán các thứ chè, rất ngon rất quý, cánh xanh nước đẹp, hương đậm màu thanh, trong những khi biếu lễ, thì thật là nhã nhặn. Bản-hiệu có bán nhiều thứ rất ngon: như là Sư-tử, Đại-hồng-đào, Chính-tiếc-đào-nhũng, bạch kế quan, Mỹ-tây-thi, Cổ chung trí vương, Ngọc-quan-âm Lão-bảo chúng, vân vân.

Vậy các quý-khách đã quan giọng chè của bản-hiệu tường không cần phải nói nhiều. Xin các ngài chiếu cố.

Nay kính cáo.

KIM-THÁI

HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.

2101

Căn người làm việc

Căn người làm thông-ngôn và cai thông-minh, có nghị-lực nói được tiếng Pháp có thể coi thợ được, hay có thể nhận làm khoán làm công các công-việc mỏ, xây, đổ đất, đào đất, đẵn gỗ hỏa xa, các công việc thợ mộc, thợ sắt, thợ điện, thợ rèn.

Viết thư đến sở than Uông-Bí, gởi cả các giấy chứng-chỉ đến.

5101

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau ngực, phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn-thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal

0 $ 95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phổi yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhẩm, và giá lạnh, chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay!

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền lẻ 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đau mụ mắt, đau mắt, đau đà màng mắt, chảy nước mắt.

Muốn chữa khỏi các bệnh ấy thì nên dùng :

Thuốc Ciella

Giá một lọ: 0$80

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

Một sự tiêu dụng cần kiệp mỗi ngày

Muống cho da-thịt đặng giồi mạnh khỏi lo u nhọt thì trước hết phải lo làm sao cho mấy lỗ hỏi trong chón long đăng thong xuống khỏi đều đó quê đóng đầy mỗi ngày. Duy có dùng xà-bong Cadum, đặt làm ra theo phép trị cách, lựa những vật vị nhứt hạng thì được vậy, rửa ráy thường ngày thì da thịt sạch sẽ khoẻ mạnh, trở nên mịnh màng tươi tốt lắm.

Savon Cadum

VIỆC KINH-ĐÔ

Hội cứu tế ở Trung-kỳ — Tiền đến ngày 3 janvier 1925, hội cứu tế ở Trung-kỳ phân phát cho các tỉnh bị hại về trận bão ngày 22 octobre 1924 như sau này :

Tỉnh Sông-cầu.	59.000	đồng
Tỉnh Qui-nhơn.	35.000	»
Tỉnh Quảng-trị.	31.630	»
Tỉnh Thừa-thiên.	11.550	»
Tỉnh Faifo.	10.000	»
Tỉnh Quảng-ngãi.	2.350	»
Tỉnh Nha-trang.	41	»
Cộng là	148.971	đồng

Những kẻ đi hối tưởng. — Mỗi đến đầu năm các rạp hát đêm ngày nào luôn mà thiên hạ đi hối tưởng cũng không khi nào ngớt. Bởi tưởng là một sự rất không lý nghĩa, thế mà thiên hạ mỗi đến đều hăm hăm kẻ đua chen. Các rạp hát trong những ngày tạnh ráo có ngày thu được ba bốn trăm bạc.

Cổ nhân có câu dạy nhất niên chi kế tại ư xuân, nghĩa là sự sanh kế làm ăn trong một năm khởi đầu tại mùa xuân, thế thì ngay giờ mùa xuân là cái ngày giờ phải nên tiếc, phải nên dùng để mà tính toán lợi hại muôn việc ấy làm, mà dành để đi làm những việc vô ích, điên đảng tiếc ấy có ai biết tới ku chăng.

Sở quyên giúp người bị lụt bão (*tiếp theo*). — Association amicale personnel indigène Chemin de Fer 100 p, Association amicale indigène Douanes 60 p, Thibaudeau 2 p, Loisy 20 p, Fourneyron 10 p, Letremble 15 p, S. E. le Toàn-Vũ (Hà-tĩnh) 15 p, Tôn-thất-Quang 10 p, Võ-văn-Chất 8 p, Lãnh-Bình (Hà-tĩnh) 5 p, Frossard 20 p, Một người lính (Hà-tĩnh) 20 p, Lê quang-Tường 6 p, Lê-Huy 8 p, Võ-Dinh 5 p, Ng-Siêu 5 p, Ng-Lập, 5 p, Ng-Bang 5 p, Trần-nguyên-Bá 5 p, làng Ninh-xa 6 p, Lê-khánh-Ích 5 p, Ng-Xy 5 p, làng Hoài-mỹ 5 p, Dương-Giang 5 p, Ng-Toại 15 p, Ng-Cơ 11 p, Ng-Đệ 14 p, Ng-Hy 9 p, Đặng-Điệp 5 p, Lê-đức-Trinh 5 p, Coudoux Pharaon 5 p, Trilleau (Jules) 5 p, Paoli (Paul) 5 p, Hồng-ký 20 p, Ecole Đức Thọ 15 p, Bà-n ng-An 10 p, Mme Ngthị-Xuyên 5 p, Ng-khoa-Toàn 5 p, An-thuần-Nhân 10 p, Lợi-nam long 10 p Quảng-phúc xương 10 p, Phúc-thành-lợi 5 p, Từ-cam lợi 5 p, Trung-Húc 20 p, Quenin 5 p, Houiller 10 p, Huỳnh-thị-Vang 10 p, Ng-văn-Chanh 5 p, Đặng Thanh-hà 10 p 50, Ng-văn-Tăng 5 p, Ng Đông 5 p, Lê-văn-Tập 7 p, Võ-v-Gia 5 p, Huỳnh-văn-Cơ 5 p Phạm-phu-Phổ 5 p, Ng-v-Chiêu 6 p, Trịnh-thị-Đào 5 p, Handeber 5 p, Troude & Compagnie 5 p, Vương-v-An 5 p, Ky-Keo 10 p, Kbonne Si 5 p, Tạo-Phan 5 p, Sisombat 20 p, Ng-v-Vinh 5 p, Siêu-hòa-Hợp 5 p, Asiou 20 p, Ng-v Dang 10 p, Desloges (Georges) 30 p, Georges Baverez 1 p, Henri Bách 10 p, Lefongne 10 p, V. Anzani 10 p, Pagès 10 p, Farey 5 p, S.A.D.C. A. 20 p, Deligno 20 p. Dumoulin 5 p, Lai-Vinh 20 p, Trần-v-Toản 25 p, Lê-trung-Khoan 15 p, Đoàn-v-Giao 10 p, Đặng-v-Hương 10 p, Phạm-tương-Hàn 10 p, Phạm-Nghi 10 p, Ng-đình-Diêm 0p, Lê chí Hàm 10 p, Tôn-thất-Đính 10 p, Trương-như-Cổn 10 p, Đoàn-Tuyên 20 p, Lê-bá-Cư 20 p, làng Anquu 50 p, làng Dược-xuân-la 30 p, Võ-nhi-Tô 10 p, Thi-tốn-Tiên 5 p, Ng-thị-Hương 5 p, Ng-Toan 5 p, Quảng-quang-Thoa 5 p, Bồi-Dần 5p, Thấp Xan 5 p, Mme Thấp Xan 10 p, Ng-xuân Tuyên 5 p Ng-Chất 10 p, Thi-Chất 5 p, Trần-tui-Phương 5 p, Lê-Vy 15 p, Hoàng-Thiệu 10 p, Trần-Tri 5 p, Ng-văn-Tế 5 p, Ng cửu-Đình 8 p, Ng-Dậu 5 p, Ng-Hoàng 5 p, Trần-Mỹ 6 p, Ng-Hoang 5 p. Hồ-phong 5 p, Huỳn-Trạc 5 p, Ngô-Pho 6 p, Trần-thị-Thiệu 5 p, Ng-thị-Dương 15 p, Ng-Lua 10 p, Ng-Hung 5 p, Ng-Xúc-Tinh 5 p, làng Chiên-ba 5 p, Tôn-Viên, 5 p, P.an-Dương 20 p, Phan-Duân 10 p, làng An-t uyên 20 p, Đoàn-Luân 10p, Phó Phổ 5p, Huỳnh-Dông 5 p, Hồ-Thiêm 5 p, Trần-Tinh 5 p, làng Xuân-ô 10 p, làng Quang-xuyên 5 p, làng Ba-lang 5 p, làng Lương-viên 5 p, Mai-v Ban 10 p, làng Su-lô-thượng 10 p, làng Tây-hồ 5 p, làng An-lưu 10 p 10, Mai-Lo 5 p. Lê-Quê 10 p. *(Còn nữa)*

VIỆC TRUNG-KỲ

QUẢNG-TRỊ

Quân đi lừa. — Mới đây có một tên kia xem lời ăn tiếng nói ra tuồng người ở Huế, ăn mặc bảnh bao, tuổi chừng 25, 26 một mắt lác, đầu đội mũ trắng, vận áo cẩm châu đen, quần cẩm châu trắng, đi giầy da vàng, ngoài lại trùm cái áo *ba-đo-xuy*, đi xe đạp. Hôm nọ vào hồi 11 giờ trưa, vào một nhà hàng cơm tây bảo nhà hàng làm cơm cho ăn, rồi nó nói rằng nó làm thông-ngôn cho ông quan tư mới đổi đến. Nhà hàng tưởng thật, trước khi nó vào nhà hàng cũng có ông quan tư vào nhà hàng thật. Nó lại mời người đến ăn cơm với nó, khi ăn uống xong rồi dẫn nhau đi ra cửa, rồi nó mượn của người kia 5 $ 00 lại mượn của nhà hàng 6 $ 00 nữa nói rằng đi xuống nhà giây-thép lĩnh đồ. Khi nó ra được khỏi cửa một lúc, thì ông quan tư lại vào nhà hàng, chủ nhà hàng hỏi thì ông nói rằng không biết nó là ai, liền lúc bấy giờ chủ nhà hàng đi đến hỏi người cùng ăn cơm với nó, cũng nói rằng không biết nó, thấy nó đem giấy mời lại ăn cơm, trong giấy nó viết rằng nó là thông-ngôn của ông quan tư, cho nên người ấy cũng tưởng thật. Lúc bấy giờ cả hai bên, bất ăn mắc lừa, rồi mới chạy đi tìm mà chẳng thấy tin tức gì cả. Mãi đến hai hôm sau có một thằng phu xe nói rằng khi tên ấy ở nhà hàng đi ra, thì cái xe đạp của nó đã hành, mới thuê xe cao xu kéo đi, đi thẳng vào đàng trong, khi đi tới làng kia, nó bảo tên phu xe cho nó mượn cái kẻ ăn bông để gói cái áo cho bà quan Tư, nó nhận là em vợ ông quan Tư, nên tên phu xe cũng tưởng thật ; nó lại nói không có bạc bảo để ăn cơm chiều, tên phu xe lại đưa cho nó mượn 0$ 50 vào quán cơm ăn uống ; khi ăn xong rồi, nó bảo tên phu xe rằng đợi nó ở đấy để nó đem cái áo vào trong làng cho vợ ông quan tư và lấy cái bơm xe luôn thể. Ngờ đâu đi luôn tuốt, xe đợi mãi hai hôm mà không thấy biết là mắc lừa, phải kéo xe trở về.

Ấy đấy, quân đi lừa qui quyệt đến thế, bà con ta có thấy tên nào hình dạng như thế, phải nên để ý xem xét mới được.

Tường lai cảo

TOURANE

Đi chân lại về. — Thầy thông tiêu thâm bạc kết kỳ trong năm, bỗ sở làm đi đâu mất, tìm kiếm kẻ ở ngã ra, bây giờ tự nhiên giữa mấy hôm tết lũng thũng trở về đến nơi nhà chủ thì tội. Nghe nói chủ ông nghĩ tình thầy là một người mẫn-cán, lỡ dại làm xằng, thì ý cũng muốn tha cho thầy làm lại để bắt bồi thường về sau ; nhưng mà vì lẽ cần phải trừng giới để làm gương cho kẻ khác, nên thầy đã phải tống giam. Nghe đâu số tiền thâm thiếu ấy kể có hàng mấy nghìn bạc.

Ấ, là chỉ mới có một thầy đi chân lại về ; còn một thầy làm hẳng khác, khỏi hành trước thầy kia, mà đến nay vẫn cứ mà tìm ra tung tích, khiến cho người bạn đồng sự đồng mưu với thầy mấy lận luống công chờ đợi trong chốn lao-lung.

Nghe đâu việc này cả hai thầy cùng làm một hẳng, thông lưng ăn bớt chưa non hai nghìn đồng, đến khi sự tiết lộ ra, thì đã xin chủ cho ám bớt xong ; nhưng lúc bấy giờ ông chủ chỉ tưởng có bấy nhiêu, không đầy nghìn bạc, mà đã ám bớt đã số rồi, thì chủ cũng rộng ơn tha tội cho về nhà lĩm phương sanh lý ; bắt đó sau khám xét sổ sách, lại thấy lỏi ra một nghìn nữa, nên ông chủ phải truy không một lần nữa, thì chỉ tóm được có một thầy, còn một thầy lẫn thoát. Chưa rõ thầy nầy đi đến bao giờ mới chán đây.

X.

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi Đỗ văn-Lan ở phố hàng Mành, số nhà 26 có người con gái tên là Đỗ-văn-Nhung 23 tuổi, trước làm ở nhà Băng nhưng đã thôi rồi, dù ai có muốn hỏi nó điều gì bạn bè hay là ai hỏi công hỏi nợ nó thì cứ tìm nó mà hỏi, chứ bây giờ nó không ở nhà tôi nữa. Tôi có nhời nói để các ông, các bà biết thế. Dù ai có cho nó vay mượn gì thì tôi cũng không chịu trách-nhiệm.

Nay cáo-bạch

Đỗ-văn Lan

26, Rue des Stores, Hanoi.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Xin kính cáo để các liệt quý chư tôn biết trước cho rằng, ban-hát của bổn-hội hiện đang luyện tập một vở hát chèo mới nói về gương phong tục của một ông danh sĩ mới soạn chung với một tuồng chuyên môn. Tích hát ấy nhan đề là : « CÁI KIẾN KIẾN CỦ KHOAI » vừa mới và các câu hát lại là làng làm. Khi nào đem diễn được sẽ đăng báo trước

Tối thứ bảy 14 Février 1925
(hai mươi hai tháng giêng)
ĐỨC BÀ THƯỢNG-NGÀN
Tích hát vui, giọng hát hay. Vai đào mới ra đóng vai chính.
Xin lấy vé trước kẻo hết ghế ngồi

Ban ngày chủ nhật 15 Février
(hai mươi ba tháng giêng)
TỪ-THỨC NHẬP THIÊN THAI

Tối chủ nhật 15 Février 1 25
(hai mươi ba tháng giêng)
BẤT TỈNH NHÂN SỰ
Rằng sự hay chẳng phải sự
Người sao tỉnh nết ám sự nực cười.

Tối thứ hai 16 Février 1925
(hai mươi bốn tháng giêng)
LƯU THỦY VÔ TÌNH
Giận chẳng thôi lại mừng con,
Lòng trinh đã có tuồng tròn chứng tri

Agence d'Annonces en Europe
CHEZ
« TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN »
Mutuelle de Publicité
14, Rue Rougemont, PARIS (IXe)

HÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul Bert, Hanoi

Trẻ con thường hay đi táo ho giật gân, mụn nhọt, sốt, vân vân, muốn trị các bệnh ấy cho trẻ con thì nên dùng :

Reinette Duval

Thuốc nhuận tràng, chế bằng nước quả tân (pommes) và các thứ quả khác nữa.

Mỗi lọ : 0$90

Có bán tại : Nhà Ba-chuông, Hanoi

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được nhớ biết rằng : tiền mua báo thì phải trả từ trước. Vậy các liệt quí ông nào mua thì gửi tiền cho bổ, khi ở gửi tiền gửi theo giấy mua thì tòa-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ ngày mồng một tháng tây trở đi cho đến

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOANG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chớ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trẻ-con cho trẻ-con và người có trí Khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm lắm !!!

Ngày mùng 7 tháng năm, năm-hiệu Khải-định thứ ba, tôi Hộ-đốc phụng lời chỉnh phê rằng :

Chiếu nay đại-thần phòng cần MONTÈS qui đáng, có chế nên một thứ rượu bổ để tặng ngự dùng qua rất hay, đáng nên giữ thương, trước tục sau thì gửi cho qui được phòng chế-tặng để ủ thanh-giá.

Khâm thử.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DEFOURNEL, GARRONNE & Cie
PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa xương da dầy, đau da dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Trodigestif

có các chất **Pancréatine, Diastase** và **Pepsine.**

Giá mỗi chai : 1$40

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

Agents d'Annonces en Europe

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU (hiệu đầu nai)

Từ năm mười năm nay nhiều người cũng đã biết nước có chất sắt là một thứ bổ ích cho họ, nên họ bắt chiếc mà nung những đanh sắt cho đỏ rồi bỏ ngâm vào bình đựng nước. Như thế thì nước kỳ không bổ ích gì cả, vì nếu người ta muốn cho thuốc với sắt mà ngấm vào trong thân thể được thì tất phải chế tạo ra cũng giống như nguyên chất của thứ ăn một được Chính một ông đại danh y là quan Bác sỹ Rabuteau ở Balé, ngài đã tìm ra cái lợi của là mà chế lẫn với thuốc để ngâm vào thân thể, là thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) thực là công hiệu lạ lùng.

Chỉ dùng vài lọ, đỏ da thắm thịt sức lực mạnh mẽ, khỏe mạnh lạ lùng, trong mình khoan khoái.

Ăn uống dễ tiêu và lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng bào chế to đều có bán cả.

2056

祥和裕
YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

48, Rue des Cantonnais, 48

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 266

Bản-hiệu có bán buôn các thứ nón nhiều, hàng bán nhiều lắm, hàng thật tốt, giá thật rẻ

Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ như the, suyến, lĩnh, lụa, bằng, quế, sản vật, và hàng Saigon như tỉnh, thơ, yến sào.

Nay mới có đủ các mới, lãng thâm, mượn đen và nỉ mền rộng khổ. Những hàng này bán buôn lãng lắm, chợ không bán lẻ và không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần nên đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản-hiệu sin gửi contre remboursement.

2010 Cần-bạch YU-WO-TSÉONG

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol chất : Salol và chất : Urotropine

Giá 1$30 một hộp

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống nên cachets

TAM-TÌNH-Y-TÔN

Phố hàng Giấu, số 35 — Namdinh

Bản-hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chữa luyện các tính tế chữa đủ các bệnh mới, bệnh lâu, bệnh nguy bệnh trọng, số nặng nhẹ cần chữa cũng được bệnh sinh khỏi tử giữa có lấy phải giá người nghèo cũng qua không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bệnh như sau này : đàn ông mộng tinh, gi linh, tiểu tinh, hoạt tinh, loãng tinh, không đẻ, đàn bà kinh nguyệt không đều, huyết ít, huyết đen, huyết hôi, huyết thiếu, khí hư, bạch đái bệnh thấy ra liên miên, sinh ra trăm chứng đau bụng đau lưng nhức mỏi, ho lao, đàm suyễn, hồi tost, phổ thũng, phong thấp cổ chương, tối rét, sốt nóng, thổ huyết, khạc huyết, li huyết, tả li, giá mỗi hộp 1$00, đau mắt mắng mộng giá mỗi chai 0$50.

Lậu giang mai

Bản hiệu chữa ra bốn chứng lậu chế bốn thứ thuốc lậu đốc, lậu tinh, lậu huyết, chí lậu, giang mai ba chứng đang độc bọ cam giang lậu, rắn bệnh không giống nhau, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài, vì có người mắc bệnh uống thuốc sau mấy đã mà người đàn bà lại sinh ra bệnh khí hư, bản-hiệu chế ra các thứ thuốc chữa cả bệnh giang lậu khỏi và không hại gì đến đường sinh dục mà người đàn bà không sinh bệnh khí hư được.

Thuốc lậu giá 1$00 một chai.

Thuốc giang 1$00 một chai.

Thuốc bổ 1$00.

Cộng thuốc 3$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngủ nào ăn đã lâu, nằm nằng dậy khỏi, mỗi trai giá 1$00, chai con 0$50.

Quí-khách ở xa viết thư về xã bệnh bản-hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách tinh hơn giao ngân.

TAM-TÌNH-Y-TÔN

Phố hàng Giấu, số 35 — Namdinh.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi

số 113, phố Khách Haiphong

số 78, phố hàng Trống Nam-định

Kính cáo

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ

酗 補

J. BLANC *(dệ nhất hạng bào-chế)*

Ông **L. BLANC** *(người nối-nghiệp)*

HANOI (Bắc-kỳ)

chế ra

Giá bán **2$40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con

每時午者啞每者啞沒嘴禮欺喫利

Bán tại : Hiệu Bào-chế **J. BLANC**

2099 *31, phố Trang-tiền (Rue Paul-Bert) Hanoi*

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì cái phép chế rượu ấy thảo-cứu đã lâu năm, mà cái cách chế rượu ấy lại rất là tinh-vi cẩn-thận.

Mỗi khi thân-thể cần phải dùng chất bổ thật mạnh, dùng rượu ấy tất là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.

huyết suy, bệnh cần suy, bệnh ghịp, bệnh ngã nước, v v.

Một cốc li-cơ. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.

HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE

59, Phố Paul-Bert. — HANOI

Hỏi mua một lọ con làm mẫu 0$10

CÁC NHÀ THẦU KHOÁN! CÁC NHÀ CHỦ MỎ!

NÊN CẨN THẬN!!!

VỀ VIỆC KHÍ DỤNG MÒN MỎI ĐI

NÊN MUA KHÍ DỤNG

S.A.C.M. TOÀN BẰNG THÉP NGUYÊN

CÓ THỂ DÙNG ĐẾN KHI MÒN HẾT MỚI THÔI

CÓ CHỨA SẴN NHIỀU — TIỆP ĐƯỢC THƯ GỌI HANG NGAY

CÓ CÁC KIỂU ĐỂ ĐẶT CÁC MÁY

CHO CÁC NHÀ MÁY, NHÀ MÁY RÈN, MÁY GIAO, CỐ ĐỘ ĐỘNG VỀ NÔNG NGHIỆP, V..V

Siège ANONYME de CONSTRUCTIONS MECANIQUES à HAIPHONG. Giấy nói : N° 82 / Tên viết tắt : CAILESTAN

MUỐN BÁN:

Một chiếc ô-tô hiệu Berliet, 12 mã-lực, bảy tấm chỗ ngồi. Còn mới nguyên — Nhiều đồ chữa, lốp ruột mới.

Giá tiền : 1.700 $

HỎI TẠI :

GARAGE BOBILLOT, 7, Boulevard Bobillot, Hanoi

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert, phố Đồng-Khánh và phố Rollandes

HANOI

Bán rao hàng ở gian hàng bán vị ăn

Từ ngày thứ hai 16 đến ngày chủ-nhật 22 Février 1925

Arôme Maggi.	Một lọ số 3:	7 fr. 25
Dầu O li-va Guiot, thượng hạng. . .	Một lít:	12 fr. 00
Bột bánh Savoie làm bằng trứng tươi Hiệu La lune.	Một gói 250 gr.:	2 fr. 00
Năm Gabriel.	Một phần chia tư hộp:	3 fr. 50
Cá harengs ngâm rượu vang trắng Bouclet. . .	Nửa hộp:	4 fr. 50
Pâté foie gras, Hiệu Joubes	Một hộp hai người:	8 fr. 25
Quả cerises ngâm Champagne Mère Moreaux.	Một lọ một lít:	20 fr. 00
Eau gazeuse naturelle Prior. . . .	Rất tốt, nửa chai:	2 fr. 00
Rượu vang trắng Barsac Hiệu Calvet.	Một chai:	11 fr. 00

BOITE POSTALE N° 40

TÉLÉPHONE N° 136 — Adr. Tél. MAGASRÉUNIS

MỘT HỘP THIỆT THUỐC HƯƠNG VALDA

dùng trừng lý, ngậm phải lúc thì dã ngăn ngừa

Khỏi đau đóc giọng, Khỏi đau phổi và đủ trừ các bịnh

NHỮNG LÀ

Sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt nói xám, vân, vân.

MÀ NHỨT LÀ PHẢI ĐỔI CHO ĐƯỢC THIỆT THUỐC HƯƠN - VALDA -

bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhớ phải có chữ hiệu

- VALDA -

mới thiệt phải

VỚI 20 QUAN, QUÍ KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Các mua chỉ mỗi ngày 2 quan về trong 11 tháng mỗi tháng đúng 24 quan theo năm các điều khoản nói trong lịch, thêm vậy mỗi ngày chỉ đã có mấy xu, có thể lấy về được.

Nếp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ mình mình có quyền xem-bảo, mà dẫu rất số nào cũng được dự, như thế đã đúng với tiền rồi vậy, nếu vé của mình trong số được lĩnh nguyên số, thì MỘT cái số PANAMA thì nếp trong một lần, giá tiền bán đi 240$00 nhưng đến một 4.000 quan, không có cũng được hoàn lại cho quan.

Thực là một cách đặt lời chắc nhất và lợi nhất

Mỗi năm số tiền các lô số hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY :

126 lô	100.000 quan	252 lô	5.000 quan		
127 lô	100.000 —	1.251 lô	1.000 —		
253 lô	100.000 —	12.660 lô	1.000 —		
253 lô	10.000 —	1.767.672 lô	400 —		

Có vé được sự cần-cấp rất rõ mới cho dẫn khi số vé nên mình trúng khi thôi

Mỗi lần rút số về khách được mời gửi số các số trúng số, mà không phải gửi tiền. Mỗi lô số bao nhiêu tiền được lĩnh hết. Các số giao cho người mua đúng với các vé thực có, người mua vé lên xem mười, xem cũng được, đúng như bản kiết công ngày 12 Mars 1909. Bản kiết ấy giữ hết mọi phần cho các người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự các cuộc rút số, thì gửi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Paperu, MARSEILLE (France)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)